

дѹма апостолз Павелз: „който недостойно еде и пїе, той еде и пїе сѣдз, защо-то не разликува тѣло-то Господне.“ А църква-та радостно извиква: „благословенз є, който иде въз име-то господне, Богз Господь ни са мви,“ и запѣва чуднѹ пѣснь: видѣхмы свѣтз истинскїй, прїехмы небесный дѹхз, намѣрихмы истиннѹ вѣрѹ; поклонямы са на не разделна-та троица, защото та є насз спасла.“ Свети-тѣ дари показватз са на народз-а юще еднаждь на двери-тѣ, па тѹтакси са склоняватз на жертвенникз-а. Въ това време, то єсть кога са показватз свети-тѣ дари послѣдний пѣть на народз-а, онзи, кой то слѹжи, споманѹва, какз са є Христосз послѣдний-а пѣть мвилз на апостоли-тѣ; и какз є излѣзалз на небе-то, ачи ужз като и той да са отмякка подирз Христа на небе-то, реква при светѹ трапезѹ: „благословенз Богз нашз,“ но тзи полєка, щото църква-та не може да чѹє това, ами само конецз-а на тази хвала допира до земнѹтѹ на двери-тѣ: „винаги, сега и непрестанно до вѣка,“ защо-то є Господь обрекалз, че ще бѹде сз насз до вѣка.

Подирз еднѹ краткѹ молитвѹ отвѣтрѣ двери-тѣ, владика-та послѣдний пѣть благословява народз-а, и отпѹща го, като хвали Бога, и наѹмава на вѣрни-тѣ за светци-тѣ, кои-то прославихѹ Бога сѣсз ской-а богороденз жикотз, и зарадз това са славятз въз онзи день.

Тзи страшно са, извършава божественна-та тайна Христока.